

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg kan høre på hr. John Dyrby Paulsens stemme, at det er lidt irriterende, at man har så dårlig en sag, at man er nødt til at skrue lidt højere op for stemmelejet, for vi er jo ikke på vej hen imod et forsikringsamfund, vi er jo ikke på vej hen imod et samfund, hvor det er pengepungen, der afgør, om man bliver behandlet. Tværtimod. Når vi gør vores behandlingstider kortere, sikrer vi jo, at man hurtigere kan få en behandling uanset pengepung. En kortere behandlingsgaranti, som den her regering indfører, sikrer nemlig dem, der ikke i forvejen har pengepungen til at gå ud og købe behandlingen for.

Så er det sådan, at hele diskussionen om antallet af læger er en mærkelig statisk indgangsvinkel til at sige, at der kun er et vist antal læger her i Danmark, og at vi ikke kan hente læger udefra. Men sandheden er, at det kan man jo, og det gør man også. Både læger fra Østeuropa og læger fra Indien bliver kaldt hertil for at hjælpe med at forbedre vores sundhedsvæsen.

Der sker samtidig det, at man også er bedre til at sørge for, at de lægekrafter, der er i Danmark, bliver brugt i Danmark, i stedet for at danske læger – som vi så tidligere – tog til Sverige eller Norge for at lave deres operationer og behandlinger. I dag bruger vi lægekrafterne bedre i Danmark, så det er ikke det nulsumsspil, som hr. John Dyrby Paulsen lægger op til, men der er faktisk en plussum til gavn for borgerne.

Kl. 14.15

John Dyrby Paulsen (S):

Det ligger faktisk stadig i hele svaret, at der er en prioritet for den private sundhedsdel i forhold til den offentlige sundhedsdel, og skatteministeren og regeringen prioriterer den private del højt. Det er der min anke er. Jeg synes altså, at det er et forkert grundlag, og det er et skråplan at komme ind på.

Derfor har vi hele den her diskussion om, hvorvidt der er læger nok eller ikke læger nok. Det er helt evident: Der er sådan set ikke læger nok, der er heller ikke sygeplejersker nok. Og vi er jo enige i, at vi skal forsøge at hente dem til landet.

Men det, der er det korte af det lange i det her, er, at regeringen giver en skatterabat til de firmaer, der giver privat sundhedsforsikring, og det, vi siger, er, at vi i virkeligheden synes, at de penge ville gøre mere nytte i det offentlige sundhedssystem, så de kunne sørge for, at det offent-

lige sundhedssystem blev udviklet hurtigere, end det ellers ville. De sundhedsforsikringer skulle såmænd nok komme alligevel.

Så det er en prioritet fra regeringens side, at vi prioriterer den private sundhedsdel frem for den offentlige. Vi appellerer bare til, at man i det her tilfælde kunne bruge pengene til at udvide den offentlige sundhedsdel med. For det er der jo behov for. Det siger skatteministeren selv. Men skatteministeren vil hellere have, at de opgaver løses i den private del i stedet for i den offentlige. Det er da fair nok, men så sig det dog klart og tydeligt.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Så må man gentage det igen for hr. John Dyrby Paulsen, selv om jeg tror, at det er trættende for andre at høre på. Det er ikke det, der er regeringens politik, og det er ikke det, vi vil. Så når hr. John Dyrby Paulsen ikke kan få mig til at sige, at vi ønsker et privatiseret forsikringsamfund, så skyldes det nok – hold nu fast – at jeg faktisk ikke mener det. Bare lige for at hr. John Dyrby Paulsen forstår det nu: Jeg mener faktisk ikke, at vi skal have et forsikringsamfund.

Så nu håber jeg, vi er enige om, at det mener jeg ikke, og at det mener hr. John Dyrby Paulsen ikke.

Hvad er udviklingen så? Udviklingen er den, at vi forbedrer det offentlige sundhedsvæsen. Vi forbedrer behandlingsgarantierne. Vi prioriterer flere penge i den retning. Ved siden af det har vi fjernet det, den tidligere regering havde, nemlig skat på sundhedsbehandlinger.

Vi oplevede jo, at personer, hvis arbejdsgivere havde betalt for deres behandling, så de kunne komme hurtigt tilbage i deres liv og virke, blev mødt med en hilsen fra den socialdemokratiske skatteminister, der sagde: Vi vil i øvrigt gerne have skat af den sundhedsbehandling, du lige har modtaget.

Borgerne blev beskattet af sundhedsbehandlinger under den tidligere regering. Det har vi fjernet. Det er jeg glad for. Jeg synes, det er glædeligt, at vi fjerner skat på sundhed. Jeg synes, det er glædeligt, at vi er med til at gøre, at virksomhederne tager et større socialt ansvar, samtidig med at vi bevarer en fri og lige adgang til et godt offentligt sundhedsvæsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.